

(המשך מעמוד 6)

מנורה ויצאתי ממנו. מנורה רצתה להקים חברה, ולא הקימה."

● **אז קיבלת רישיון או לא קיבלת?**

"הרישיון לא ניתן. התחיל משא ומתן והוא לא בוצע — לא מטעמי. זה לא שקמה חברה ואני יצאתי ממנה."

● **אבל קיבלת פיצוי כספי.**

"נתנו לי פיצוי מסוים."

● **מי?**

"הפיצוי היה מטעם מנורה."

● **כמה קיבלת?**

"אינני זוכר במדויק. יש לי בבית ניירת שלמה. הסכום היה בשקלים. שילמתי עליו מס."

● **אומרים שקיבלת 200 אלף דולר.**

"אפילו לא רבע מזה."

(בריקה העלתה שהסכום שקיבל שילוני בזמנו שווה לכ-300 אלף דולר — בסוף '78 הוא קיבל סכום של ששה מיליון לירות).

● **מדוע ויתרת על חברת הביטוח?**

"חשבתי שאני לא בנוי לביזנס. לא ראיתי ממשות בעניין. או הבינותי שהחברה לא קמה. מה שעשו אחר-כך אינני יודע."

מוזר, אבל אפשרי!

עיסקת "חייל", כאמור, לא יצאה אל הפועל. מנורה, שבראשה עמד דוד הירשפלד, המייצג משקיעים דרום-אפריקאים ודרום-אמריקאיים, קלטת את חייל.

שאלה רטורית: אם שילוני לא קיבל רישיון והעיסקה גם לא יצאה אל הפועל, מדוע הוא קיבל פיצוי כספי ממנורה?

מאחר שארליך המנוח כבר אינו יכול להסביר מדוע מצא לנכון לפצות כך את שילוני, פניתי ליחוקאל פלומין, שהיה אז סגנו של ארליך. פלומין נדהם כששמע על כך. פלומין: "הסיפור מוזר מאוד, אבל אפשרי. אני פשוט לא טיפלתי בתחום הזה. בני ובין ארליך היתה חלוקת תפקידים. אבל ייתכן מאוד שכך היה. אם כי יכול להיות שהיו אלה פיצויי-פיטורין."

כובע שלישי

בפגשתי עם שילוני במישרי הרשות לניירות-ערך בתל-אביב, אחרי בקשות איך-ספור לראיון. שילוני, מעשן סיגר נון-סטופ, לבוש בחליפה מנוקדת כאפור, נראה הרבה פחות מאיים מכפי שדמותו הצטיירה בעיני תוגות. בתקופה שבה כונה "שילוני האיום".

לפני כמה חודשים הוא חגג את יום הולדתו ה-70 בביתו של חבר, הכנאי דויד שוהם. שם הכריז שילוני, בעל הלשון החיה כתער, ואמר לנוכחים: "חלקכם בוודאי היו רוצים לראות אותי מתחת לאדמה!" הנוכחים לא התרגשו. הם מכירים את האיש, עקשן כפרד וישר-כסרגל.

● **אומרים עליך שארליך והליכוד פחדו ממך. שאספת עליהם חומר מרשיע במסי' ההכנסה.**

"לא הייתי משתמש בכיטויים כאי לה".

לשילוני יש היום כובע שלישי — יו"ר ועדת בנק יהב. הבנק של עובדי המדינה. גם כאן, כמו ברשות לניירות-ערך, הוא אינו מקבל שכר. הוא מוכן לוותר על שתי משרות אלה: "באתי לייגאל הכן-אורגד והנחתי לו את המפתחות על השולחן. הוא הציע לי שלא אבלכל את המוח!"

כינתיים עושה שילוני סדר בבורסה, ולדעתו יש לו לא מעט שונאים, בגלל אדיקותו בתחום שבו הוא פועל כיום.

סיפורה המלא של הצעירה שהתלוננה כי רופא-השיניים דויד עירוני (משמאל) עשה בה מעשה מגונה בכוח

לש התנהגות חריגה ביחסיו עם המין האחר, אבל היא איננה מגיעה עד כדי מחלת-נפש, כתב השופט ארמונד לוי, כאשר הרשיע השבוע את רופא-השיניים מרמת-גן, דויד עירוני, במעשה מגונה בכוח, אימים ותקיפה כלפי צעירה ששמה נאסר לפירסום.

מחפש טורפנית

התיישבתי על קצה המיטה ולא רציתי לזוז. הוא התחיל לבעוט בי בכטן, למעוך לי את החזה ולמשוך את שיערי. אבל אני נשארתי יושבת

השופט גם קבע כי עירוני הטיל על עצמו אסון כבד ושתה את כוסי התרעלה עד תומה. על כן גזר עליו עונש-מאסר של שלושה חודשים, ומאסר על-תנאי לשנה.

זה סיפורה של הנערה, אשר

נזקקה מאז לטיפול פסיכולוגי, ואיננה מסוגלת עדיין ליצור קשר עם גברים:

זה היה בחודש דצמבר 1981. חברה שלי, שעובדת בקונדיטוריה בפתח-תיקונה, הכירה את הר"ר עירוני, שהיה נוהג לקנות שם עוגות. הם שוחחו כמה פעמים, והיא התרשמה שהוא בחור נאה ומעניין, ומסרה לו את מיספר-הטלפון שלי. היא אמרה לו שאני צעירה רצינית.

הוא טילפן אליי ועשה רושם טוב מאוד. קבענו לצאת למסיבה שהיתה מתוכננת, לדבריו, ביום השישי בערב. הוא בא לקחת אותי במכוניתו, ונסענו למקום. כאשר הגענו לבניין לא שמעתי משם קולות של מסיבה, אבל הוא הרגיע אותי. כאשר עלינו למעלה הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי. שאלתי אותו: "מדוע אמרת שיש מסיבה?" ואז הוא אמר לי: "תסתמי את הפה ותפתחי את הרגליים: אני אחנוק אותך ואשתה לך את הרם!"

הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי.

שאלתי אותו: "מדוע אמרת שיש מסיבה?" ואז הוא אמר לי: "תסתמי את הפה ותפתחי את הרגליים: אני אחנוק אותך ואשתה לך את הרם!"

הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי.

שאלתי אותו: "מדוע אמרת שיש מסיבה?" ואז הוא אמר לי: "תסתמי את הפה ותפתחי את הרגליים: אני אחנוק אותך ואשתה לך את הרם!"

הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי.

שאלתי אותו: "מדוע אמרת שיש מסיבה?" ואז הוא אמר לי: "תסתמי את הפה ותפתחי את הרגליים: אני אחנוק אותך ואשתה לך את הרם!"

הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי.

שאלתי אותו: "מדוע אמרת שיש מסיבה?" ואז הוא אמר לי: "תסתמי את הפה ותפתחי את הרגליים: אני אחנוק אותך ואשתה לך את הרם!"

הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי.

שאלתי אותו: "מדוע אמרת שיש מסיבה?" ואז הוא אמר לי: "תסתמי את הפה ותפתחי את הרגליים: אני אחנוק אותך ואשתה לך את הרם!"

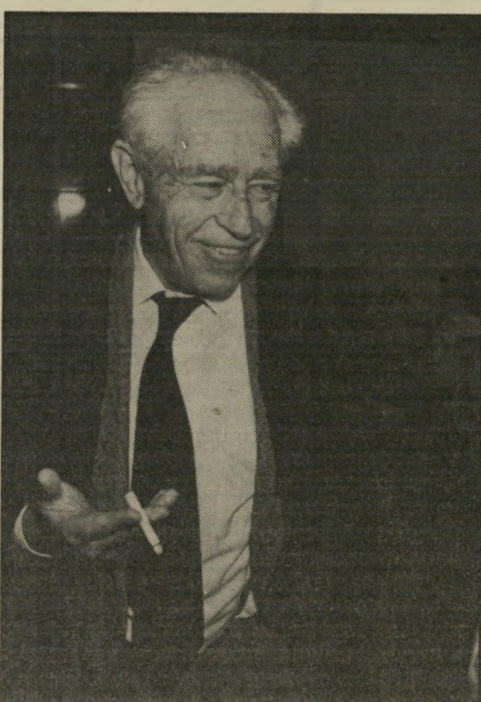
הוא אמר שזו דירתו, והוא רוצה להראות לי את הקליניקה שלו.

מייד כאשר נכנסתי לדירה הוא נעל את הדלת ומשך אותי לחדר-השינה, כשהוא אוחז בעורפי.

רופא-השיניים

שביקש, כי פחדתי ממנו ורציתי שיירגע. דיברנו עד שעה 4 בבוקר ואז הצעתי לו שילוה אותי הביתה, ואני אתן לו מיספר-טלפון של בחורות שיהיו מוכנות לשכב איתו. הוא היסס ואמר שהוא יודע שאני "מסדרת אותו", אבל בסוף הוא הסכים. ירדנו למטה והוא לקח אותי במכונית שלו לבית הוריי. כשיררתי, הבטחתי לו שאביא את מיספר-הטלפון, והוא קצת חשד והזהיר אותי שלא אתלונן במיטרה, כי יש לו חברים "שידפקו אותי". אבל הוא נתן לי כרטיס-ביקור שלו, כדי שאזכור את מיספר-הטלפון. במשך חודש שלם אחרי זה הוא הטריד אותי בטלפון. סיפרתי על המיקרה לשתי חברות שלי, ואחת מהן אמרה לי שאני חייבת להתלונן במיטרה. אבל אני לא רציתי, לא היה לי כוח לכל הכרוך בתלונה במיש-טרה. בערך חודש אחרי המיקרה פגשתי ידיד שלי, גרוש, וסיפרתי לו על המיקרה. הוא הקשיב לי בדריכות ואמר שהוא חושב ששמע משהו על הר"ר דוד עירוני. אחרי זמן-מה חזר אליי הידיד הזה וסיפר לי כי בחורה אחרת, שהוא מכיר מהעבודה שלו, סיפרה לו כי עברה דבר דומה עם הר"ר עירוני. הוא אמר שאני חייבת ללכת למיש-

פרקליט משה נחשון

תובעת נאוה שילר